

[Ninn-Hansen.]

somhedens omfang og beskaffenhed“ stadigvæk en mulighed for at graduere kravene. Derfor har det interesse at få at vide, hvorledes ministeren mener loven skal virke.

Ved folketingets behandling af den nuværende lov — det skete i 1911—12 — bemærkede udvalgets ordfører, at de krav, der for en mindre virksomhed var fremsat med hensyn til førelsen af kasse- og hovedbog samt statusopførelsen, var så simple, at der ikke forlangtes mere, end hvad de fleste husfædre er tilbøjelige til at forlange af deres kone, når hun skal gøre rede for husholdningspengenes anvendelse. Og han tilføjede, at han i løbet af 10 timer ville være i stand til at lære en almindelig velbegavet dreng eller pige at føre dette bogholderi. Nu er der ganske vist gået nogen tid, siden denne udtalelse faldt, og nye bogføringsmetoder er kommet frem, men til gengæld har ministeren foreslået kredsen af bogføringspligtige gjort så stor, at det er berettiget at spørge, om det er de samme simple krav, der stilles overfor de mindre virksomheder. Jeg tror ikke, det vil være uden spænding, at svaret afventes hos de mange, til hvem lovforslaget stiller nye krav.

Lovforslagets enkeltheder vedrørende førelsen af kassebog og hovedbog samt reglerne i § 7 om statusopførelsen egner sig bedst til en udvalgsdrøftelse. Ministeren har fulgt det forslag, der blev udarbejdet af en kommission, hvis formand var den højt ansete nationaløkonom afdøde professor Axel Nielsen. Vedrørende en enkelt bestemmelse, kravet om specifikation af varebeholdninger i forbindelse med statusopførelsen, vil jeg dog bemærke, at en gennemført specifikation vil være et betydeligt krav til virksomhedernes arbejdskraft, og dets berettigelse kan jeg ikke se.

Det forekommer mig desuden, at lovforslaget på to punkter står i modsætning til de krav, der fremsættes af skattemyndighederne. Efter lovforslagets § 4 skal kassebogen føres dagligt, men daglig afstemning kræves ikke. Skattemyndighederne har derimod krævet en sådan. Efter § 7, stk. 5, skal de tvivlsomme fordringer nedskrives, men skattemyndighederne har nægtet at godtage en sådan nedskrivning af dubiøse fordringer, før de viser sig uerholdelige. Jeg

skal ikke rejse nogen indvending mod lovforslagets regler på dette punkt, men vil blot pointere det rimelige i, at der bliver overensstemmelse mellem denne lovs regler og skattemyndighedernes praksis. Det må vel iøvrigt være således, at de bogføringsregler, denne lov opstiller, må accepteres af skattemyndighederne, og at bogføringslovens bestemmelser bliver retningsgivende på andre områder, hvor regnskabsmæssige forhold foreligger.

Jeg kan tilslutte mig forslaget om ophævelse af autorisering af bøgerne og betragter det som et fremskridt.

Den højtærede minister har som begrundelse for forslaget anført, at den moderne skattelovgivning, prisloven og vareforsyningsloven og flere andre love forudsætter regnskabsførelse. Jeg forstår ikke meningen med disse bemærkninger, navnlig ikke da prisloven står foran en afvikling og vareforsyningslovens område er formindsket betydeligt. Vil den højtærede minister hermed fortælle, at vi nu skal sørge for at indføre en række nye kontrolbestemmelser på flere lovområder?

Hvis det er den højtærede ministers hensigt at lade bogføringsloven danne indgangsportalen til en lovgivning, der fører os ud i det rene posekiggeri, så ønsker mit parti ikke at vandre denne vej sammen med den højtærede minister. Jeg håber, det står ministeren ganske klart, at mit parti hverken anser en sådan fremgangsmåde overfor vort erhvervsliv for ønskelig eller nødvendig.

Jeg vil også gerne sige nogle ord om lovforslagets § 2, idet jeg helt kan tilslutte mig det ærede medlem hr. Heicks bemærkninger herom. Det forekommer mig mærkværdigt, at folketinget skulle behandle lovforslaget ved flere indgående behandlinger og en omfattende udvalgsdrøftelse for derefter at overlade til den højtærede minister efter lovforslagets gennemførelse at ændre loven gennem inddragelse af nye bogføringspligtige kredse under lovens område. Det bliver jo ikke mindst § 1, vi skal drøfte, men ministeren kunne jo være forholdsvis uinteresset i resultatet, hvis den rent administrative beføjelse blev gennemført. Hvis der tænkes på bestemte erhverv, bør vi dog have det frem. Det er et meget aktuelt spørgsmål, den højtærede minister har rørt ved gennem sit forslag; men jeg synes, at den ten-